॥ శ్రీ రాఘవేంద్ర స్తోత్రమ్ ॥

శ్రీ పూర్ణబోధ గురుతీర్థ పయోబ్ధిపారా
కామారిమాక్ష విషమాక్ష శిరస్పృశంతీ ।
పూర్వోత్తరాఽమిత తరంగ చరత్సుహంసా
దేవాలి సేవిత పరాంఘ్రిపయోజలగ్నా ॥ ౧ ॥

జీవేశ భేద గుణపూర్తి జగత్సుసత్వ
నీచోచ్చభావ ముఖనక్ర గణైస్సమేతా ।
దుర్వాద్యజాపతిగిలైర్గురు రాఘవేంద్ర
వాగ్దేవతాసరిదముం విమలీకరోతు ॥ ౨ ॥

శ్రీ రాఘవేంద్రస్సకలప్రదాతా స్వపాదకంజద్వయ భక్తిమద్భ్యః ।
అఘాద్రిసంభేదన దృష్టివజ్రః క్షమాసురేంద్రోఽవతు మాం సదాయం ॥ ౩ ॥

శ్రీ రాఘవేంద్రో హరిపాదకంజ నీషేవణాల్లబ్ధ సమస్త సంపత్ ।
దేవస్వభావో దివిజద్రుమోఽయ మిష్టప్రదోమే సతతం స భూయాత్ ॥ ౪ ॥

భవ్యస్వరూపో భవదుఃఖతూల సంఘాగ్ని చర్యః స్సుఖధైర్యశాలీ ।
సమస్త దుష్టగ్రహనిగ్రహేశో దురత్యయోపప్లవసింధుసేతుః ॥ ౫ ॥

నిరస్తదోషో నిరవద్యవేషః ప్రత్యర్థిమూకత్వ నిదానభాషః ।
విద్వత్పరిజ్ఞేయ మహావిశేషః వాగ్వైఖరీ నిర్జిత భవ్యశేషః ॥ ౬ ॥

సంతాన సంపత్పరిశుద్ధ భక్తి విజ్ఞానవాగ్దే హసుపాటవాదీన్ ।
దత్వాశరీరోఽత్థ సమస్తదోషాన్ హత్వా స నోఽవ్యాద్గురు రాఘవేంద్రః ॥ ౭ ॥

యత్పాదోదకసంచయః సురనదీ ముఖ్యాపగాసాధితాఽ
సంఖ్యానుత్తమ పుణ్యసంఘ విలసత్ప్రఖ్యాత పుణ్యావహః ।
దుస్తాపత్రయ నాశనోభువి మహావంద్యా సుపుత్రప్రదో
వ్యంగస్వంగ సమృద్ధిదో గ్రహమహాపాపాపహస్తంశ్రయే ॥ ౮ ॥

యత్పాదకంజరజసా పరిభూషితాంగా
యత్పాదపద్మ మధుపాయిత మానసా యే ।
యత్పాదపద్మ పరికీర్తన జీర్ణవాచః
తద్దర్శనం దురితకానన దావభూతం ॥ ౯ ॥

సర్వతంత్ర స్వతంత్రోసౌ శ్రీమధ్వమతవర్ధనః ।
విజయీంద్ర కరాబ్జోత్థ సుధీంద్ర వరపుత్రకః ॥ ౧౦ ॥

శ్రీ రాఘవేంద్రో యతిరాట్ గురుర్మే స్యాద్భయాపః ।
జ్ఞానభక్తి సుపుత్రాయుర్యశః శ్రీ పుణ్యవర్ధనః ॥ ౧౧ ॥

ప్రతివాది జయస్వాంత భేదచిహ్నాదరో గురుః ।
సర్వవిద్యా ప్రవీణాన్యో రాఘవేంద్రాన్నవిద్యతే ॥ ౧౨ ॥

అపరోక్షీకృత శ్రీశః సముపేక్షితభావజః ।
అపేక్షిత ప్రదాతాన్యో రాఘవేంద్రాన్న విద్యతే ॥ ౧౩ ॥

దయాదాక్షిణ్య వైరాగ్య వాక్పాటవ ముఖాంకితః ।
శాపానుగ్రహశక్తోఽన్యో రాఘవేంద్రాన్న విద్యతే ॥ ౧౪ ॥

అజ్ఞాన విస్మృతి భ్రాంతి సంశయాపస్మృతిక్షయాః ।
తంద్రాకంపవచః కౌంఠ్యముఖాయే చేంద్రియోద్భవాః ।
దోషాశ్తే నాశమాయాంతి రాఘవేంద్ర ప్రసాదతః ॥ ౧౫ ॥

ఓం శ్రీ రాఘవేంద్రాయ నమః ఇత్యష్టాక్షర మంత్రతః ।
జపితాద్భావితానిత్యం ఇష్టార్థాస్స్యుర్నసంశః ॥ ౧౬ ॥

హంతు నః కాయజాన్ దోషాన్ ఆత్మాత్మీయ సముద్భవాన్ ।
సర్వానపి పుమర్థాంశ్చ దదాతు గురురాత్మవిత్ ॥ ౧౭ ॥

ఇతి కాలత్రయేనిత్యం ప్రార్థనాంయః కరోతిసః ।
ఇహాముత్రాప్త సర్వేష్టో మోదతే నాత్ర సంశయః ॥ ౧౮ ॥

అగమ్య మహిమాలోకే రాఘవేంద్రో మహాయశాః ।
శ్రీ మధ్వమత దుగ్ధాబ్ధి చంద్రోవతు సదాఽనఘః ॥ ౧౯ ॥

సర్వయాత్రా ఫలావాప్త్యై యథాశక్తి ప్రదక్షిణం ।
కరోమి తవసిద్ధస్య వృందావనగతం జలం
శిరసా ధారయామ్యద్య సర్వతీర్థ ఫలాప్తయే ॥ ౨౦ ॥

సర్వాభీష్టార్థ సిద్ధ్యర్థం నమస్కారం కరోమ్యహం ।
తవసంకీర్తనం వేదశాస్త్రార్థ జ్ఞాన సిద్ధయే ॥ ౨౧ ॥

సంసారేఽక్షయసాగరే ప్రకృతితోఽగాధే సదాదుస్తరే
సర్వావద్య జలగ్రహైరనుపమైః కామాదిభంగాకులే ।
నానావిభ్రమదుర్భ్రమేఽమితభయస్తోమాదిఘేనోత్కటే ।
దుఃఖోత్కృష్ట విషేసముద్ధర గురోమామగ్నరూపం సదా ॥ ౨౨ ॥

రాఘవేంద్ర గురుస్తోత్రం యః పఠేద్భక్తిపూర్వకం ।
తస్య కుష్టాది రోగాణాం నివృత్తిస్త్వరయా భవేత్ ॥ ౨౩ ॥

అంధోపి దివ్య దృష్టిస్స్యాదేడమూకోపి వాక్పతిః ।
పూర్ణాయుః పూర్ణసంపత్తిః స్తోత్రస్యాస్య జపాద్భవేత్ ॥ ౨౪ ॥

యఃపిబేజ్జలమేతేన స్తోత్రేణైవాభిమంత్రితం ।
తస్య కుక్షిగతా దోషాః సర్వేనశ్యంతి తత్ క్షణాత్ ॥ ౨౫ ॥

యదవృందావన మాసాద్య పంగుః ఖంజోపి వా జనః ।
స్తోత్రేణానేన యః కుయాత్ ప్రదక్షిణ నమస్కృతీ
సం జంఘాలోభవేదేవ గురురాజ ప్రసాదతః ॥ ౨౬ ॥

సోమసూర్యోపరాగే చ పుష్యార్కాది సమాగమే ।
యోనుత్తమ మిదం స్తోత్రం అష్టోత్తర శతంజపేత్
భూతప్రేత పిశాచాది పీడా తస్య న జాయతే ॥ ౨౭ ॥

ఏతత్ స్తోత్రం సముచ్చార్య గురోర్బృందావనాంతికే ।
దీపసంయోజనాత్ జ్ఞానం పుత్రలాభోభవేద్ధ్రువం ॥ ౨౮ ॥

పరవాదిజయోదివ్య జ్ఞానభక్త్యాదివర్ధనం ।
సర్వాభీష్టప్రవృద్ధిస్స్యాన్నాత్రకార్యా విచారణా ॥ ౨౯ ॥

రాజచోర మహావ్యాఘ్ర సర్పనక్రాదిపీడనం ।
న జాయతేఽస్య స్తోత్రస్య ప్రభావాన్నాత్ర సంశయః ॥ ౩౦ ॥

యో భక్త్యా గురురాఘవేంద్ర చరణద్వంద్వం స్మరన్యః పఠేత్ ।
స్తోత్రం దివ్యమిదం సదా న హి భవేత్ తస్యాఽసుఖం కించన ॥ ౩౧ ॥

కింత్విష్టార్థసమృద్ధిరేవ కమలానాథ ప్రసాదోదయాత్ ।
కీర్తిర్దిగ్విదితా విభూతిరతులా సాక్షీహయాస్యోఽత్రహి ॥ ౩౨ ॥

ఇతి శ్రీ రాఘవేంద్రార్య గురురాజ ప్రసాదతః ।
కృతం స్తోత్రమిదం పుణ్యం శ్రీమద్భియప్పణాభిధైః ॥ ౩౩ ॥

పూజ్యాయ రాఘవేంద్రాయ సత్యధర్మ రతాయ చ ।
భజతాం కల్పవృక్షాయ నమతాం కామధేనవే ॥ ౩౪ ॥

॥ ఇతి శ్రీ అప్పణాచాయకృత శ్రీ రాఘవేంద్ర స్తోత్రం సంపూర్ణం ॥